

Zalmkweek ook niet alles ...

Na de dioxine-kippen, de varkenspest, mond- en klauwzeer en dolle koeien hebben we nu ook pcb-zalm. Chris De Swerdts zag op televisie een documentaire over de kweek van zalm in Noorwegen.

In Noorwegen zijn er een aantal zalmkwekerijen waar men kunstmatig vis groot brengt. Op het eerste zicht niets dan voordelen, deze vissen staan constant onder medische begeleiding, de vissers moeten geen afstanden overbruggen, dus ook geen kosten aan dure brandstoffen en het is een ontlasting voor het milieu. Tijdens deze visserij schaadt men ook geen andere vissoorten en het bestand lijkt gegarandeerd. Het weer is ook van geen belang, in de rustige fjorden kan immers altijd vis uit de bassins gehaald worden.

Deze kwekerijen stuiten natuurlijk op groot verzet van de traditionele vissers, zij kunnen tegen deze concurrentie niet op. Zij zijn immers wél afhankelijk van het weer en moeten gaan waar de vis zit en dit is niet altijd om de hoek zoals op de kwekerij. Dit zijn dan financiële argumenten, maar er is meer, ook groene organisaties zoals Greenpeace zien deze kwekerijen niet echt zitten. Na de dioxine-kippen en gekke koeien door vervuilingen in veevoeders steekt ook hier een probleem van PVB's de kop op.

Wat blijkt nu, de voeders die aan de zalmen gegeven worden staan stijf van de PCB's. Deze "onnatuurlijke" zalmen worden ongeveer een 3-voud groter en groeien veel sneller, tof, tof, meer kilo's dus. Juist ja, maar ... ook meer vet. Die kerels uit zo'n zeebassin bewegen niet en worden daarom serieus vet. En het is precies in dat vet dat de PCB's zich vast zetten. Uit testen blijkt dat deze zalmen 10 maal meer PCB's bevatten dan de traditionele (wilde) zalm. De natuurlijke zalmen zwemmen, o.a. in Schotland, in open water maar ook vaak op rivieren waar het behoorlijk kan stromen. Juist door het actief zwemmen bevatten zij veel minder vet.

Ook in smaak zou er groot verschil zijn tussen de "natuurlijke" zalm en de opgefokte soortgenoten uit de kwekerij. Het probleem van de zalm verplaatst zich nu ook naar de open zee, steeds meer vissers vangen misvormde en zieke vissen. Er ontsnappen nogal eens gekweekte

zalmen die dan in contact komen met de "natuurlijke" collega's. Uiteraard planten ze zich met elkaar voort hetgeen resulteert in een semi-onnatuurlijke soort met genetische fouten. Men vreest nu dat men ongewenst een zwakke soort zalm heeft gecreëerd die veel vatbaarder is voor ziektes en andere onheilen. Wat gaat het effect zijn op de voedselketen? Men vreest dat het PCB gehalte zich nu zal voortzetten in gans de voedselketen, zowel bij andere vissoorten die op zalm jagen, maar ook voor o.a. de zeearend die ook menig zalm rooft uit zulke bassins. Uit testen bij jonge moeders die zalm uit kwekerijen hadden gegeten zou het PCB gehalte in de borstvoeding schrikbarend gestegen zijn.

Misschien is het toch niet zo'n tof idee om vis te gaan kweken.

Chris De Swerdts
Donateur

Naschrift redactie:

Met het kweken en afmesten van zalm op zich is niks mis. Punt is dat er altijd wel ergens een onwaarschijnlijk krapuleus kliekje aan de gang is, dat er, voor een pak poen, niks mee inzit om de ganse voedselketen te vergiftigen. Het idee om zalmen te kweken, zoals aangegeven in het verhaal, is een zeer goed idee. Het milieu wordt erdoor ontzien en het is stukken goedkoper. Een win-win situatie dus. Over de ongewild zwakke soort die mogelijk in de natuur terecht komt, zou ik me maar niet al te veel zorgen maken. In de natuur geldt maar één wet en da's die van de sterkste. Zwakke broertjes komen niet tot paaien en zullen dus hun genetische defecten niet doorgeven. En als het wel een keer gebeurt, worden die vette, trage vissen in de korste keren op het menu van een of andere zeerover gezet en is het helemaal afgelopen met z'n genetisch materiaal en al wat er bij hoort. Zalm kweken? Jazeker! Vergif in het voer? Neen! Zo simpel is het.